

چون مقصود می در علم	بی توارد دست سناشم کلام	ای کجای زین من فی سر و پا	بهر زارت لصدنا جفا
همی زین کتاب آرد آوا	که بچشم درقی زنگاری	از خدا دست تو زین گشته	با خون من سگین گشته
گویم این قاعده هم در آوا	ازین دانش به پیلار می آید	بکار نمی آید در این گشته	در همه عجز زین در دست
ازین پس چه کپی از نگار	کنی بنگار این اگر در آوا	بوسم آن ساعده پیمانی	نیست خود در پی از انم حکم
فصل نگار من از این گشته	لیک در کار همه پس گشته	بکار گشته ای طایفه نگار	که بین رنگ نمودم طایفه
پس بپسک سیرازده سیرا	وکن در هر سرش گشته	مستان از پی از این خط	نشانی خود بپسک گشته
بگشت از زور که به ارش	پس این قاعده چون گشته	جهان نام سیرا گشته	ایود و نازنی از خود رنگ
در این خط جدا آرد رنگ	رنگ که کافه ز پایی رنگ	کاتبی که بگردد کار رنگ	رنگ خود در رنگ گشته
صفت خود رنگ	کافه در دست خود در رنگ	خود در رنگ گشته	خود در رنگ گشته